

Xavier Garcia
escriptor

Aquest xicot del sud extrem —també extremat bibliògraf, consumat viatger, cronista de la seva deltaica terra, carter de professió, emparentat amb Sebastià (Tiano) Juan Arbó i amic meu des dels temps de la tragèdia dels Alfacs, l'onze de juliol de 1978— ha publicat a Onada Edicions, de Benicarló, aquest volum de *Converses*, 512 pàgines imperdibles, amb una selecció de 56 personalitats recollides, de les més de tres-centes entrevistes publicades en els últims cinquanta anys a diversos periòdics locals i comarcals de l'Ebre, i provincials editats a Tarragona.

És a dir, la història recent contada pels seus protagonistes, una immillorable informació per a actuals i futurs historiadors. Així ho destaca, també, l'ampostí Xavier Miró Roca, que al pròleg —“El valor de l'entrevista”— fa una anàlisi molt acurada, històrica i ideològica del que ha significat, al llarg dels segles, pre-

guntar i respondre oralment el que després, sovint amb les reserves corresponents, quedarà escrit en els papers públics.

La cosa ve de lluny, si pensem que Xavier Miró es remunta a Sòcrates i Plató (segurament conversant sota una figuera), passa per l'Edat Mitjana, com “una cerimònia cortesana especial” i desemboca a mitjans del segle XIX, ja tinguda en compte com a “tècnica periodística” en els diversos mitjans, naturalment nord-americans.

El prologuista, amb encert pedagògic, valora el fet de l'entrevista com a “identitat col·lectiva”, com a “porta del temps”, com a “ideologia” i com a “heterogeneïtat”. Aquests quatre valors identifiquen la recerca permanent del meu amic deltaic: el fet de voler “fer poble”, el fet d'accedir “al present i al passat” (i a voltes, intuir el futur), el fet de poder descobrir en cada entrevistat el seu posicionament ideològic, i el fet d'assaborir les múltiples veus aquí reunides (artistes de diversa mena, i també gent de l'economia, la història, la medicina, la política, l'arquitectura, l'agricultura i la pesca, així com arxivers, geòlegs o filòsofs, locutors, farmacèutics, mestres o constructors de vaixells, aquests darrers tan importants a la Ràpita).

DE NORD A SUD

Les ‘Converses a la Ràpita’, d'Edward Carter

Però no us cregueu que aquesta enciclopèdia humana queda reduïda a la Ràpita, perquè la gent d'aquest tros de la nostra costa, així com els que hi han arribat de fora, i el mateix autor, és un personal viatjat, llegit i que, en tot moment, ha conreat el desig de la cultura i de difondre-la, vinculant-la a una forma de viure, la de sempre a la nostra Mediterrània.

Al pròleg també es destaca el “periodista vocacional” que és l'Edward, i aquesta identificació, tan exacta, em dona peu a contrastar-la amb la definició del que atribuïm al “periodista professional”, que no sempre respon a l'exigència de la voluntat i dedicació que l'ofici requereix.

Per exemple, un dels valors, entre tants, d'aquest llibre són les preguntes que formula el seu autor: concises, precises, sense retòrica inflorada, una tècnica que hauria de ser la pròpia de qualsevol professional.

Per tot plegat, després de gairebé 50 anys de relació podríem dir fraternal, aquest nou treball de qui, recordant el seu ofici de carter, es fa dir Edward Carter (com si fos de Texas o Carolina del Nord), però que és diu Eduard Sánchez, ben conegut en els nostres dominis periodístics, és una Enciclopèdia humana, terral

i marítima d'aquest racó meravellat de la nostra geografia que, nadius o

forans, ja ens hem fet definitiva-ment nostre.

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

